

**ASOCIAȚIA AGRICOLĂ „COMUNITATEA URBARIALIȘTILOR JDIOARA”ȘI
PERSOANELE FIZICE CINCU DOINA ELENA, NOVĂCESCU IOAN, TĂTAR DORICA
JUDEȚUL TIMIȘ**

Memoriu de prezentare conform Ordin 19/2010 al Planului
„Amenajamentul fondului forestier proprietate privată
aparținând Asociației Agricole ”Comunitatea Urbarialiștilor
Jdioara” și a persoanelor fizice Cincu Doina Elena,
Novăcescu Ioan, Tătar Dorica, organizat în U.P. I
Comunitatea Urbarialiștilor Jdioara”

0. CONSERVAREA BIODIVERSITĂȚII LA NIVEL EUROPEAN

Protejarea, conservarea și îmbunătățirea calității mediului, inclusiv conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, sunt obiective comunitare esențiale, de interes general.

Întrucât s-a constatat că pe teritoriul statelor membre a Comunității Europene habitatele naturale se află, în multe cazuri, într-un proces continuu de deteriorare (din ce în ce mai multe specii sălbatice sunt periclitare cu dispariția) și pentru că habitatele și speciile amenințate fac parte din patrimoniul natural european, iar pericolele care le amenință sunt adesea de natură transfrontalieră, a fost necesar să fie adoptate reglementări comunitare de conservare a biodiversității.

Directiva Consiliului Europei nr. 92/43/EEC, din 21.05.1992, referitoare la conservarea habitatelor naturale și a florei și faunei sălbatice („Directiva Habitate”) are ca principal scop tocmai promovarea menținerii biodiversității la nivel european, dar cu luarea în considerare și a condițiilor economice, sociale, culturale și a aspectelor regionale și locale, contribuind astfel la atingerea obiectivului mai general al dezvoltării durabile, întrucât respectiva menținere a biodiversității presupune, uneori, perpetuarea sau chiar încurajarea activităților umane.

În mod similar, Directiva Consiliului Europei nr. 79/409/EEC din 02.04.1979 („Directiva Păsări”), se referă la speciile de păsări sălbatice și la habitatele acestora.

Prin aceste directive, anumite tipuri de habitate naturale și anumite specii amenințate au fost desemnate ca priorități, urmărindu-se ca măsurile de conservare a lor să poată fi puse în aplicare cât mai repede. Pentru a menține sau a readuce habitatele naturale sau speciile sălbatice de importanță comunitară la un stadiu corespunzător de conservare, s-a considerat necesar să se desemneze arii speciale de conservare (potrivit „Directivei Habitate”) și arii de protecție specială avifaunistică (potrivit „Directivei Păsări”), astfel încât să se creeze o rețea ecologică europeană coerentă, conform unui program bine stabilit.

Rețeaua ecologică „Natura 2000” reunește siturile care adăpostesc tipuri de habitate naturale enumerate în anexa I și habitatele speciilor enumerate în anexa II din „Directiva Habitate”, precum și siturile care includ habitatele speciilor de păsări enumerate în anexa I din „Directiva Păsări” și, în cazul speciilor migratoare, zonele de înmulțire, de schimbare a penelor, de iernare și punctele de popas situate de-a lungul rutelor lor de migrare.

1. DATE GENERALE

1.1. DENUMIRE PROIECT

Amenajamentul silvic U.P. I Comunitatea Urbariaștilor Jdioara.

Amplasament (raza de activitate): fondul forestier proprietate privată aparținând Asociației Agricole "Comunitatea Urbariaștilor Jdioara" și a persoanelor fizice Cincu Doina Elena, Novăcescu Ioan, Tătar Dorica, județul Timiș.

Forma de proprietate : proprietate privată.

Proiectant : S.C. Silvatica Forest Grup S.R.L., Arad.

Amenajamentul a intrat în vigoare la 01.01.2023 și are o perioadă de valabilitate de 10 ani (până la 31.12.2032).

1.2. TITULARUL ACTIVITĂȚII

Denumirea titularului : Asociația Agricolă "Comunitatea Urbariaștilor Jdioara";
Adresa titularului : LOCALITATEA JDIOARA nr. 266 Jud. TIMIȘ, 307133, România;
Telefon : 0721-619-522 ;

Persoane de contact : Bucșa Mugurel, președinte Asociația Agricolă "Comunitatea Urbariaștilor Jdioara",
e-mail : _____;

ing. Sala Dorel Florin, șef proiect S.C. Silvatica Forest Grup S.R.L. Arad
e-mail: silvatica.forest.grup@gmail.com

2. DESCRIEREA PROIECTULUI

2.1. DESCRIEREA SUCCINTĂ A PLANULUI (AMENAJAMENTULUI SILVIC) ȘI AMPLASAREA ACESTUIA ÎN RAPORT CU ARIILE NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR

2.1.1. Descrierea planului (amenajamentul silvic)

Conform legislației în vigoare, gospodărirea fondului forestier național, indiferent de natura proprietății pădurilor și terenurilor ce îl compun, se reglementează prin amenajamente silvice.

Amenajamentul silvic este o lucrare multidisciplinară, care cuprinde un sistem de măsuri pentru organizarea și conducerea pădurii spre starea cea mai corespunzătoare funcțiilor multiple ecologice, economice și sociale, care i-au fost atribuite.

Amenajamentele silvice sunt realizate în concepție sistemică, urmărindu-se integrarea amenajării pădurilor în acțiunile mai cuprinzătoare de amenajare a mediului, cu luarea în considerare a tuturor aspectelor din zonă.

Întocmirea amenajamentelor silvice se face pe baza „Normelor tehnice pentru amenajarea pădurilor”, care constituie o componentă de bază a regimului silvic și în concordanță cu prevederile din Codul Silvic. Conform acestora, amenajamentul trebuie să vizeze, prin toate reglementările, asigurarea gospodăririi durabile a ecosistemelor forestiere, concept prin care, într-un sens mai larg, se înțelege capacitatea de a satisface cerințele generației prezente, fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a satisface propriile nevoi.

Amenajarea pădurilor presupune un ansamblu de preocupări și măsuri menite să asigure aducerea (readucerea) și păstrarea pădurilor în starea cea mai corespunzătoare funcțiilor ecologice și social-economice atribuite, reprezintă „știința organizării, modelării și conducerii structural-funcționale a pădurilor, în conformitate cu sarcinile complexe social-ecologice și economice ale gospodăriei silvice”.

Amenajarea pădurilor presupune atât știința cât și practica organizării și conducerii structural - funcționale a pădurilor, în conformitate cu cerințele stabilite vegetației forestiere, având la bază conceptul „dezvoltării durabile” și respectând, cu strictețe, următoarele principii :

- principiul continuității ;
- principiul productivității și eficacității funcționale ;
- principiul conservării și ameliorării biodiversității ;
- principiul estetic.

Principiul continuității reflectă preocuparea continuă de a asigura, prin amenajament, condițiile necesare pentru gestionarea durabilă a pădurilor, prin aceasta înțelegând administrarea și utilizarea ecosistemelor forestiere, astfel încât acestea să-și mențină sau să-și amelioreze biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea și sănătatea și să li se asigure, pentru prezent și viitor, capacitatea de a exercita funcții multiple - ecologice, economice și sociale – la nivel local, regional și chiar mondial, fără a prejudicia alte sisteme.

Acest principiu se referă atât la continuitatea în sens progresiv a funcțiilor de producție (obținerea de produse lemnoase și de altă natură), cât și la permanența și ameliorarea funcțiilor de protecție și sociale atribuite pădurii în ansamblul său, vizând nu numai interesele generațiilor

actuale dar și pe cele de perspectivă ale societății. Totodată, potrivit acestui principiu, amenajamentul acordă o permanentă atenție asigurării integrității și dezvoltării fondului forestier.

Principiul productivității și eficacității funcționale („principiul exercitării optime și durabile a funcțiilor multiple de producție ori de protecție”) – al doilea principiu fundamental al amenajării pădurilor, exprimă preocuparea permanentă pentru creșterea capacității de producție și a celei de protecție a pădurilor „în condițiile unei maxime stabilități și fiabilități”. Se are în vedere atât ameliorarea funcțiilor de protecție, vizând realizarea unei eficiențe economice în gospodărirea arboretelor, precum și asigurarea unui echilibru corespunzător între aspectele de ordin ecologic, economic și social, cu cele mai mici costuri, cât și creșterea productivității pădurilor și a calității produselor.

Principiul conservării și ameliorării biodiversității – prin acesta se urmărește conservarea și ameliorarea biodiversității la cele patru niveluri ale acesteia (diversitatea genetică intraspecifică, diversitatea speciilor, a ecosistemelor și a peisajelor), în scopul maximizării stabilității și a potențialului polifuncțional al pădurilor. Acest principiu reclamă, imperativ, protecția mediului înconjurător, prin menținerea echilibrului ecologic din natură, formarea unei „conștiințe ecologice și forestiere” și reconstrucția ecologică a pădurilor deteriorate, implicit a mediului înconjurător.

Principiul estetic – al patrulea principiu fundamental al amenajării pădurilor, presupune preocuparea permanentă pentru cultivarea frumosului în păduri, spații care întotdeauna au exercitat, prin însușirile lor estetice, o atracție deosebită.

2.1.2. Descrierea succintă a planului/amenajamentului U.P. I Comunitatea Urbarialiștilor Jdioara

Amenajamentul actual este întocmit pentru fondul forestier proprietate privată aparținând Asociației Agricole ”Comunitatea Urbarialiștilor Jdioara” și a persoanelor fizice Cincu Doina Elena, Novăcescu Ioan, Tătar Dorica, Județul Timiș.

2.1.2.1. Conținutul amenajamentului

Amenajamentul întocmit cuprinde trei mari părți : I Memoriul tehnic, II Planuri de amenajament și III Evidențe de amenajament.

„Memoriul tehnic” include capitolele : 1. Situația teritorial-administrativă ; 2. Organizarea teritoriului ; 3. Gospodărirea din trecut a pădurilor ; 4. Studiul stațiunii și al vegetației forestiere ; 5. Stabilirea funcțiilor social-economice și ecologice ale pădurii și a bazelor de amenajare ; 6. Reglementarea procesului de producție lemnoasă și măsuri de gospodărire a arboretelor cu funcții speciale de protecție, care cuprinde și un subcapitol special destinat ariilor naturale protejate ; 7. Valorificarea superioară a altor produse ale fondului forestier în afara lemnului ; 8. Protecția fondului forestier ; 9. Instalații de transport, tehnologii de exploatare și construcții forestiere ; 10. Analiza eficacității modului de gospodărire a pădurilor și 11. Diverse.

În „Memoriul tehnic” sunt prezentate (așa cum reiese și din titlurile capitolelor), date referitoare la mărimea fondului forestier, la asigurarea integrității acestuia, la organizarea administrativă a pădurii. Partea cea mai amplă a memoriului o reprezintă fundamentarea naturalistică, stabilirea bazelor de amenajare (elementele tehnice și organizatorice prin care se definesc structurile optime ale arboretelor și ale pădurii în ansamblul ei, corespunzător multiplelor obiective social-economice și ecologice urmărite) și organizarea procesului de protecție sau

producție (respectiv organizarea în subunități de gospodărire, determinarea lucrărilor necesare și stabilirea volumului acestor lucrări). Memoriul tehnic mai cuprinde date referitoare la accesibilitatea fondului forestier, la diverse alte produse pe care le poate oferi fondul forestier și zona din preajma acestuia, dar și indicații privind protecția pădurii în raport cu factorii limitativi sau perturbatori (destabilizatori) din teritoriul ocolului silvic respectiv.

Partea a II-a - „Planuri de amenajament”, este constituită din capitolele : 12. Planuri de recoltare și cultură ; 13. Planuri privind instalațiile de transport și construcțiile silvice ; și 14. Prognoza dezvoltării fondului forestier ;

În această parte sunt prezentate planurile necesare gospodăririi pădurilor, pentru 10 ani (perioada de valabilitate a amenajamentului). Planurile se referă la recoltarea masei lemnoase, la lucrările de conducere și îngrijire a arboretelor, la lucrările de conservare și la lucrările de împădurire și îngrijire a culturilor.

Partea a III-a - „Evidențe de amenajament” include capitolele : 15. Evidențe de caracterizare a fondului forestier și 16. Evidențe privind aplicarea amenajamentului.

Aici sunt prezentate date statistice necesare atât procesului de decizie în stabilirea soluțiilor tehnice cât și elementele de caracterizare a arboretelor, utilizate la stabilirea unor intervenții sau, în cadrul acestora, a unor tehnologii.

Cel mai important element al acestei părți îl reprezintă descrierea parcelară, în care este descris fiecare arboret - unitate amenajistică (u.a.) în parte, prin prezentarea datelor staționale (formă de relief, pantă, altitudine, expoziție, tip de sol, tip de stațiune, etc.), elementelor care caracterizează arborii (vârstă, diametru, înălțime, elagaj, calitate, etc.), pe elemente de arboret, precum și elementele care caracterizează arboretele în ansamblul lor (tip de pădure, caracterul actual al tipului de pădure, vârsta medie și consistența - respectiv gradul de acoperire al solului) și numeroase alte date. Tot în această descriere sunt trecute lucrările care s-au executat în perioada de aplicare a precedentului amenajament, dar și lucrările ce urmează a fi efectuate în următorii 10 ani de aplicare a amenajamentului analizat.

Pe lângă descrierea parcelară mai există numeroase alte evidențe, în principal referitoare la structura fondului forestier, sub toate aspectele.

Amenajamentele au anexate hărți amenajistice - hărți ale U.P. la scara 1 : 20.000 pe care sunt figurate și limitele ariilor naturale protejate situate pe teritoriul fondului forestier ce constituie obiectul prezentului memoriu.

În concluzie, se poate aprecia că amenajamentul este o lucrare științifică amplă, cu aplicabilitate imediată.

2.1.2.2. Localizarea U.P. I Comunitatea Urbariaștilor Jdioara accesul în zona teritorială a acesteia

Teritoriul fondului forestier aflat în studiu este, conform Geografiei României, situat se află în vestul țării, în partea de est a județului Timiș.

Din punct de vedere geomorfologic, teritoriul luat în studiu este situat în zona dealurilor joase reprezentând ultimele ramificații, spre S-V ale munților Poiana Ruscă care la sud se sprijină pe râul Timiș și luncile acestuia.

Fondul forestier proprietate privată aparținând Asociației Agricole "Comunitatea Urbariaștilor Jdioara" și a persoanelor fizice Cincu Doina Elena, Novăcescu Ioan, Tătar Dorica, județul Timiș, este localizat din punct de vedere administrativ pe raza U.A.T Nădrag, Criciova și Bârna, județul Timiș

Suprafața fondului forestier este de **300,58** ha, repartizată într-o singură unitate de producție, pentru care se întocmește un amenajament silvic.

Principala cale de acces în zona este drumul județean 681 E70-Fârdea și DC124 Botinești.

2.1.2.3. Coordonate Stereo 70 ale principalelor puncte perimetrare ale zonei teritoriale a U.P. I Comunitatea Urbariaștilor Jdioara

Se face precizarea că aceste coordonate reprezintă atât limitele administrative ale unității de producție în studiu cât și limitele fondului forestier. În cadrul acestui teritoriu nu mai există și alte terenuri aparținând altor proprietari.

2.1.2.3.1. Coordonate STEREO 70

Coordonatele Stereo 70 ale punctelor care încadrează suprafața inclusă în „Amenajamentul fondului forestier proprietate privată aparținând Asociației Agricole "Comunitatea Urbariaștilor Jdioara" și a persoanelor fizice Cincu Doina Elena, Novăcescu Ioan, Tătar Dorica, județul Timiș, organizat în U.P. I Comunitatea Urbariaștilor Jdioara"

TUP COMPOSESORAT JDIOARA Tabelul 2.1.2.3.1.1.

Nr. pct.	Coordonate puncte de contur	
	X [m]	Y [m]
1	463021,621	274949,100
2	463342,463	275682,005
3	463716,779	275744,915
4	464043,912	276078,339
5	464149,287	276039,020
6	464201,188	276160,122
7	464339,590	277044,011
8	463745,088	277923,182
9	463443,119	277479,665
10	463619,268	277228,024

Nr. pct.	Coordonate puncte de contur	
	X [m]	Y [m]
11	463452,556	277207,578
12	463266,971	277412,036
13	463016,902	277467,082
14	462394,091	276808,098
15	462131,441	275652,122
16	462411,391	275608,085
17	463108,122	275614,376
18	463016,902	275431,936
19	462928,828	275236,915

Cincu Doina Elena, Novăcescu Ioan, Tătar Dorica

Nr. pct.	Coordonate puncte de contur	
	X [m]	Y [m]
20	473492,243	274758,797
21	473401,023	274549,620
22	473330,249	274654,995

Nr. pct.	Coordonate puncte de contur	
	X [m]	Y [m]
23	473384,509	274786,320
24	473339,685	274908,209
25	473443,487	275009,652

2.1.2.4. Obiectivele social – economice și ecologice

În vederea satisfacerii obiectivelor social-economice și ecologice stabilite pădurii în ansamblul său, s-a realizat, în conformitate cu prevederile din „Normele tehnice pentru amenajarea pădurilor” în vigoare, zonarea funcțională a arboretelor și a terenurilor destinate împăduririi, pe grupe, subgrupe și categorii funcționale care, sintetic, pe grupe de obiective și servicii (cu obiectivele de protejat sau serviciile de realizat corespunzătoare), este prezentată în tabelul 2.1.2.4.1.1.

Repartiția suprafețelor pe grupe și categorii funcționale

Tabelul 2.1.2.4.1.1.

Grupa funcțională	Categoria funcțională	Tipul funcțional	Suprafața ha	Semnificația categoriei funcționale
I	2A	2	62,16	Arboretel situate pe stâncării, pe grohotișuri și pe terenuri cu eroziune în adâncime și pe terenuri cu înclinarea mai mare de 30 grade pe substraturi de fliș (facies marnos, marno-argilos și argilos), nisipuri, pietrișuri și loess, precum și cele situate pe terenuri cu înclinare mai mare de 35 grade, pe alte substraturi litologice (T.II)
	2L	4	56,57	Arboretel situate pe terenuri cu substraturi litologice foarte vulnerabile la eroziuni și alunecări, cu pante cuprinse până la limitele indicate la categoria 1.2.a (T.IV)
	4G	2	1,38	Arboretel din trupuri de pădure esențiale pentru păstrarea identității culturale a comunităților locale (T.II)
Total grupa I			120,11	-
II	1C	6	179,71	Arboretel destinate să producă, în principal, lemn pentru cherestea (T.VI)
Total grupa II			179,71	-
Total grupa I+II			299,82	-
Alte terenuri			0,76	-
Total General			300,58	-

În categoria „Alte terenuri” au fost incluse alte terenuri scoase temporar din fondul forestier și terenuri aflate la ocupație.

Conform zonării funcționale realizate, fondul forestier se află în parțial în grupa II funcțională repartizată, pe subgrupe, în următoarele categorii de folosință:

După cum reiese din tabelul 2.1.2.4.1.1. și din decodificarea categoriilor funcționale prezentată după acest tabel, obiectivele social-economice care au stat la baza întocmirii amenajamentului silvic, sunt următoarele :

- păduri destinate să producă, în principal, lemn pentru cherestea;

Pentru gospodărirea diferențiată a pădurilor în raport cu zonarea funcțională stabilită și cu țelurile de gospodărire adoptate, s-au constituit subunități de gospodărire.

Aceste subunități pot fi grupate în două mari categorii : subunități de protecție și subunități de producție.

În cazul fondului forestier studiat au fost constituite două subunități din ambele categorii:

SU.P.,„A” - codru regulat - sortimente obișnuite 236,28 ha;

SU.P.,„M” - păduri supuse regimului de conservare deosebită 63,54 ha

În subunitatea de gospodărire de tip „A” arboretele îndeplinesc funcții de producție și protecție (tip funcțional VI) și funcții de protecție de intensitate mai redusă și pentru ele este permisă, în anumite condiții, reglementarea recoltării de produse principale având tipul funcțional TIV fiind prevăzute lucrări de tăieri de produse principale, îngrijire și igienă.

În subunitatea de gospodărire de tip „M” toate arboretele au funcții speciale de protecție, în cadrul acesteia nefiind reglementată recoltarea de produse principale având tipul funcțional TII fiind prevăzute lucrări de conservare și tăieri de igienă.

Tipul funcțional grupează toate categoriile funcționale pentru care sunt indicate măsuri silviculturale similare. Astfel :

Tipul I (T I) – păduri cu funcții speciale pentru ocrotirea naturii, pentru care, prin lege, sunt interzise orice fel de exploatare de masă lemnoasă sau de alte produse, fără aprobarea organului competent prevăzut în legea privind protecția mediului înconjurător ;

Tipul II (T II) – păduri și terenuri destinate împădurii cu funcții speciale de protecție situate în stațiuni cu condiții grele sub raport ecologic, precum și arborete în care nu este posibilă sau admisă recoltarea de masă lemnoasă, impunându-se numai lucrări speciale de conservare ;

Tipul III (T III) – păduri și terenuri destinate împădurii cu funcții speciale de protecție pentru care nu se admit, de regulă, decât tratamente intensive - grădinărit, cvasigrădinărit ;

Tipul IV (T IV) – păduri și terenuri destinate împădurii cu funcții speciale de protecție pentru care sunt admise, pe lângă grădinărit și cvasigrădinărit și alte tratamente, cu impunerea unor restricții speciale în aplicare ;

Tipul VI (T VI) – păduri și terenuri destinate împădurii cu funcții de producție și protecție la care se poate aplica întreaga gamă a tratamentelor prevăzute în normele tehnice, potrivit condițiilor ecologice, social-economice și tehnico-organizatorice (terenuri din grupa a II-a funcțională).

2.1.2.5. Lucrări prevăzute în amenajamente, soluții tehnice adoptate

Toate soluțiile tehnice adoptate de amenajament s-au stabilit în raport cu o fundamentare naturalistică temeinică, care a avut la bază o cartare stațională și un studiu asupra vegetației și condițiilor staționale - amenajamentele cuprind capitole de geomorfologie, geologie, studiul solurilor, al tipurilor de stațiuni și al tipurilor de pădure, însoțite de o foarte bogată bază de date. Datele referitoare la vegetația forestieră au fost determinate în teren, prin măsurători și aprecieri specifice lucrărilor de amenajarea pădurilor.

Gospodărirea pădurilor urmează să se realizeze diferențiat, în raport de funcțiile atribuite fiecărui arboret în parte.

Organizarea producției forestiere este dirijată de principiul fundamental al dezvoltării planice, în raport cu însușirile pădurii și condițiile naturale de dezvoltare ale acesteia și în conformitate cu prevederile din „Norme tehnice pentru amenajarea pădurilor”, în vigoare.

Referitor la lucrările prevăzute în planurile de amenajament, succint, acestea se referă la : împăduriri, lucrări de îngrijire a culturilor și a semințișurilor, lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor (rărituri și tăieri de igienă), lucrări de conservare și lucrări de regenerare a arboretelor bătrâne (lucrări de recoltare a produselor principale și de regenerare a suprafețelor exploatate).

Se face mențiunea că fondul forestier studiat nu se suprapune cu nici o arie naturală protejată.

2.1.2.5.1. Regenerarea pădurilor

Regenerarea pădurilor se poate face pe cale naturală sau artificială.

Regenerarea naturală se obține în terenurile normale (stațiunile „naturale”) sau puțin modificate antropice, prin aplicarea unor „tratamente” (care favorizează instalarea și dezvoltarea semințișului), stabilite prin normele tehnice silvice, pentru fiecare caz în parte.

Regenerarea artificială se realizează cu material forestier de reproducere – material de împădurire special pregătit (puieti, sămânță, butași), prin împăduriri, semănături directe, butășiri, în vederea realizării compozițiilor de regenerare stabilite. În cadrul regenerărilor artificiale se deosebesc următoarele categorii :

a) împăduriri propriu-zise se vor face doar în cazul instalării culturilor forestiere pe terenuri pe care pădurea nu a existat anterior, sau de pe care a fost înlăturată de multă vreme - poieni, goluri, terenuri erodate, etc. În cazul de față, nu au fost propuse lucrări de împădurire propriu-zise;

b) reîmpăduriri – cu astfel de lucrări vor fi parcurse suprafețele ce necesită reinstalarea pădurii pe terenurile de curând despădurite, astfel :

b.1) reîmpădurirea suprafețelor exploatate prin tăieri rase (la molid, pini, plopi), a celor dezgolite prin calamități (incendii, doborâturi de vânt, uscări în masă, etc.) și a celor care au fost scoase temporar din fondul forestier - fostele ocupații sau litigii, terenurile de sub liniile electrice aeriene, cele ce-au constituit „organizare de șantier”, drumurile dezafectate, etc., (nu au fost propuse astfel de lucrări) ;

b.2) lucrări de împădurire ce se execută în scopul înlocuirii sau ameliorării arboretelor necorespunzătoare, ce includ :

- substituirile ce presupun înlocuirea arboretelor necorespunzătoare (cărpinișuri, mestecănișuri, etc.), utilizându-se alte specii (mai valoroase) decât cele din vechiul arboret, provizoriu, specii capabile să valorifice mai bine potențialul stațional. Prin substituirile se urmărește reconstituirea tipurilor naturale fundamentale de pădure și/sau se introduc în compoziția viitoarelor arborete, pe lângă speciile de bază și unele specii de amestec mai valoroase (Nu au fost prevăzute substituirile în fondul forestier în studiu) ;
- refacerile ce urmăresc înlocuirea unor arborete necorespunzătoare folosind specii caracteristice tipurilor naturale fundamentale de pădure (Nu au fost prevăzute lucrări de refacere în cadrul fondului forestier studiat) ;
- ameliorările – pentru îmbunătățirea structurii arboretelor existente se introduc, în cuprinsul unor arborete, specii principale mai productive sau specii de ajutor și arbuști, în situațiile în care, din diverse motive, nu este indicat a se înlătura arboretul existent (Nu au fost prevăzute ameliorări în fondul forestier în studiu, implicit nici în siturile de importanță comunitară) ;

b.3) completarea regenerărilor naturale – plantații sau semănături directe ce se execută sub masivul pădurii sau după exploatarea ei, în scopul completării porțiunilor neregenerate, înlocuirii semințișului vătămat sau a celui alcătuit din specii nedorite, promovării unor specii valoroase insuficient reprezentate în arboretul matern, etc. (nu se vor executa).

Împăduririle (plantații integrale, sau completările în regenerările naturale sau în culturile mixte ce nu au realizat starea de masiv), se vor face în baza unor compoziții-țel, stabilite în conformitate cu normele tehnice în vigoare, cu specii corespunzătoare tipurilor naturale fundamentale de pădure din zonă și, pe cât posibil, cu puiți obținuți din sămânța recoltată din rezervațiile locale sau din arboretele valoroase din cadrul ocolului care, în timp, și-au dovedit rezistența la factorii destabilizatori din zonă (atacurile de ipidae, uscările în masă, vânturile puternice, căderile abundente de zăpadă, etc.) și nu vor modifica sensibil habitatele locale existente.

2.1.2.5.2. Lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor

Importanța acestor lucrări constă în faptul că asigură dirijarea, dozarea și sistematizarea populației de arbori în cadrul arboretului, în vederea obținerii unei structuri favorabile sub raport ecologic și genetic, în conformitate cu legile de structurarea și funcționare a ecosistemelor forestiere. Lucrările de îngrijire permit exercitarea, cu eficiență maximă, a funcțiilor de protecție și producție atribuite fiecărui arboret în parte (creșterea eficacității funcționale a tuturor arboretelor), implicit a pădurii în ansamblul său.

Lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor se constituie într-un sistem larg de măsuri silvotehnice, dintre ale cărui principale obiective urmărite se evidențiază următoarele :

- păstrarea și ameliorarea stării de sănătate a arboretelor ;
- mărirea capacității de protecție a calității factorilor de mediu (protecția apei, aerului, solului, peisajului, etc.) ;
- conservarea și ameliorarea biodiversității, în vederea creșterii gradului de stabilitate și rezistență a arboretelor la acțiunea factorilor destabilizatori / vătămători (vânt, zăpadă, dăunători, vânat, poluare, etc.) ;
- mărirea capacității de fructificare a arborilor și ameliorarea condițiilor de regenerare.

Obiectivele concrete, dependente de funcțiile (de regulă multiple) atribuite arboretelor, se referă la fiecare arboret în parte, conform țelurilor de gospodărire stabilite prin amenajament, astfel:

- în pădurile cu rol de protecție și producție - pădurile din grupa I funcțională în care este permisă organizarea producției, se va urmări, în principal, menținerea și, dacă este posibil, îmbunătățirea rolurilor protective ale arboretelor conform celor atribuite prin zonarea funcțională, concomitent cu creșterea producției de lemn și a calității acesteia ;
- în pădurile cu rol de producție și protecție - pădurile din grupa a II-a funcțională, prin tăierile de îngrijire se urmărește, în principal, creșterea producției de lemn și ameliorarea structurii ei calitative (fără a neglija obiectivele de protecție, atribuite în secundar), prin selecționarea și favorizarea, în mod progresiv, a arborilor corespunzători ca specie, conformare și dezvoltare.

Astfel, este necesară, în primul rând, creșterea gradului de stabilitate ecologică a arboretelor, implicit de conservare a habitatelor și a locurilor/spațiilor de înmulțire și dezvoltare a speciilor protejate din flora și fauna locală.

Prin lucrările de îngrijire se urmărește reglarea compoziției și a structurii arboretelor în raport cu țelul de producție propus, fără a se neglija – la arboretele din grupa I, direcționarea tuturor lucrărilor spre o structură care să sporească continuu rezultanta funcției de protecție atribuită fiecărui arboret în parte.

Planul lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor include următoarele lucrări : degajări, curățiri, rărituri și tăieri de igienă.

În cazul fondului forestier studiat au fost propuse doar lucrări rărituri și tăieri de igienă.

Răriturile constituie cele mai intensive, dar și cele mai dificile intervenții din cadrul lucrărilor de îngrijire. Având ca scop selecția individuală cu caracter pozitiv, rărituri s-au prevăzut în toate arboretele care au realizat, sau vor realiza în cursul deceniului, stadiul de pârș sau codrișor (urmând a nu se mai executa în apropierea vârstei exploatabilității), arborete cu densități mai mari ca 0,8, sau care se estimează că vor realiza consistențe peste 0,8 în decursul deceniului. Scopul acestor lucrări este multiplu : se urmărește favorizarea exemplarelor de valoare, bine echilibrate și care asigură o mai rațională folosire a spațiului de creștere în raport cu obiectivul urmărit. Intervențiile se vor face atât în plafonul inferior, cât și în cel superior. Răriturile duc la îmbunătățirea producției cantitative dar mai ales calitative, la mărirea rezistenței arborilor și arboretelor la adversități, la crearea unei structuri adecvate funcției și chiar la pregătirea arboretelor pentru regenerare. Arboretele în care se fac rărituri au, în general, între 15 și 75 de ani.

După ce arboretul a fost parcurs în prealabil, pentru cunoașterea structurii și a stării lui de fapt, în raport cu obiectivele urmărite, marcarea exemplarelor ce urmează a fi extrase prin rărituri se va face, în funcție de grupa de specii, tot timpul anului - la rășinoase și numai în timpul perioadei de vegetație – la foioase și la arboretele amestecate de rășinoase cu fag.

În funcție de compoziția și starea arboretului precum și de țelul de gospodărire stabilit, intensitatea răriturilor (indicele de recoltare) poate varia în limite largi (12 – 70 m.c./ha).

Periodicitatea de executare a răriturilor este, în medie, este de 7 ani și este determinată de caracteristicile biologice ale speciilor din compoziția arboretului și de vârsta arboretului (primele rărituri se vor face la intervale mai mici, comparativ cu ultimele rărituri). Trebuie evitată adoptarea de periodicități mari (peste 10 – 12 ani), cu majorarea în schimb a intensității extragerilor, asemenea „rărituri” punând în pericol stabilitatea, eficacitatea funcțională și calitatea arboretelor. În perioada de aplicare a unui amenajament se execută 1-2 rărituri (de obicei o intervenție), numărul acestora este specificat în „Planul lucrărilor de îngrijire a arboretelor”, în coloana cu nr. de intervenții.

Suprafața decenală de parcurs cu rărituri este de 1,68 ha, de pe care se va recolta un volum de 35 m³. Intensitatea medie de intervenție (indicele de recoltare) este de cca. 20,83 m³/ha, valoare normală pentru arboretele din zonă.

Tăieri de igienă s-au prevăzut în toate arboretele ce nu urmează a fi parcurse cu altfel de lucrări în deceniu, în vederea extragerii arborilor bolnavi, atacați de insecte sau ciuperci, ruși, doborâți de vânt, etc. Aceste lucrări urmăresc realizarea unei stări fitosanitare corespunzătoare - se înlătură arborii a căror prezență constituie un pericol potențial pentru restul arborilor sănătoși.

Ca regulă generală, se va urmări parcurgerea arboretelor, în mod sistematic și ori de câte ori este nevoie, cu curățiri și rărituri, în vederea reducerii la minimum a necesarului de lucrări de igienă. Intensitatea, respectiv volumul de extras prin lucrări de igienă, este determinată de starea de fapt a fiecărui arboret, în perioada dată.

Tăieri de igienă se vor face pe 197,18 ha, (arboretele respective nepermițând altfel de intervenții) de pe care se va extrage un volum (orientativ) de 1633 m³. Intensitatea intervenției este practic nesemnificativă (cca. 0,8 m³/an/ha). Volumul de masă lemnoasă recoltabil prin tăieri de igienă reflectă starea de sănătate destul de bună a pădurii din suprafața analizată.

2.1.2.5.3. Lucrări de regenerare

Lucrări de regenerare a pădurilor și de recoltare a produselor principale s-au prevăzut în arboretele pentru care este permisă organizarea procesului de producție și care au ajuns la vârsta exploatabilității. Aceste păduri urmează a fi parcurse cu tăieri de regenerare, care au ca scop înlocuirea arboretului vârstnic cu unul tânăr, care să reia procesul de creștere.

Exploatabilitatea arboretelor s-a exprimat fie prin vârsta exploatabilității tehnice (grupa a II-a – arboretele de producție și protecție), fie prin vârsta exploatabilității de protecție (pădurile din grupa I în care se organizează producția – arborete de protecție și producție). Vârsta exploatabilității, pe specii și clase de producție, este prevăzută în „Norme tehnice pentru amenajarea pădurilor” în vigoare.

Regenerarea și recoltarea pădurilor se face prin aplicarea unor tratamente. Ca bază de amenajare, tratamentul definește structura arboretului din punct de vedere al repartiției arborilor pe categorii dimensionale și al etajării populațiilor de arbori și arbuști.

Volumul de masă lemnoasă de recoltat prin lucrări/tăieri de regenerare s-a determinat pe baza prevederilor legale în vigoare, cu asigurarea continuității pe minimum 60 de ani.

Suprafața de parcurs cu tăieri/lucrări de regenerare este de 53,48 ha, de pe care se va recolta un volum de 6091 m³ (integral din S.U.P. „A”). Intensitatea intervenției este de 113 m³/ha, fapt ce relevă faptul că arboretele incluse în planurile de recoltare sunt reprezentate prin arboretecu consistențe reduse (păduri care au fost parcurse cu tăieri de produse principale), sau sunt arborete ajunse la vârsta exploatabilității din care se extrage doar o parte din masa lemnoasă existentă (se aplică tratamente cu regenerare sub masiv).

Având în vedere importanța fondului forestier al acestui ocol (evidențiată de țelurile de producție reliefate în categoriile funcționale atribuite diverselor arborete), au fost adoptate tratamente care să asigure regenerarea naturală, știut fiind că pădurile regenerate natural sunt cele mai stabile, productive și rezistente la diverșii factori destabilizatori.

Tratamentele care se vor aplica în fondul forestier în studiu sunt cele bazate pe tăierile progresive și tăieri în crâng de jos.

Tratamentul tăierilor progresive (tăieri în ochiuri) numit și „tratamentul regenerărilor progresive”, sunt tăieri repetate, localizate, la care regenerarea se realizează sub masiv.

Caracteristica principală a tratamentului o constituie declanșarea procesului de regenerare cu ocazia primei tăieri (tăierea de însămânțare), într-un număr de puncte din arboret care vor constitui „ochiurile de regenerare”. Mărimea acestor ochiuri depinde de arboret și de condițiile staționale. După regenerarea acestor ochiuri, semințișul de aici se pune în valoare prin lărgirea ochiurilor respective (tăierea de punere în lumină). Concomitent cu punerea în lumină se deschid noi ochiuri de regenerare. Atunci când aproape întreaga suprafață este regenerată (semințiș utilizabil pe 0,6 - 0,7 S), se face ultima tăiere (tăierea de racordare). Tăierile progresive (tăieri de regenerare) se fac succesiv, de-a lungul a 20-30 de ani, în funcție de tipul de pădure și speciile de promovat, ultima tăiere – cea de acordare, urmând a se face numai atunci când întreaga suprafață este regenerată corespunzător.

În deceniu, în funcție de varianta tratamentului, într-o suprafață se va interveni cu o tăiere (de însămânțare, de punere în lumină sau de racordare) sau cu două tăieri (însămânțare - punere în lumină, sau punere în lumină - racordare).

Dacă tăierile progresive de punere în lumină și de racordare nu se pot face decât iarna, pe zăpadă (pentru protejarea semințișului utilizabil instalat), primele tăieri – tăierile progresive de însămânțare pot fi executate în tot cursul anului, inclusiv atunci când fauna este în perioada de înmulțire (fătare, depunerea ouălor, clocitul și creșterea puilor). De aceea, la aplicarea acestei variante a tratamentului - la executarea tăierilor de însămânțare, în zonele ariilor de protecție specială avifaunistică (în deosebi în zonele în care păsările protejate cuibăresc) și în cele populate cu diverse specii din fauna locală protejată (în deosebi în suprafețele/zonile în care acestea se înmulțesc și își cresc puii), trebuie avută o grijă deosebită pentru asigurarea liniștii, putându-se ajunge până la interzicerea efectuării lucrării respective în acele perioade (în aceste cazuri tăierile de însămânțare se vor face în perioadele din an în care fauna și păsările protejate nu cuibăresc, nu fată, sau nu-și cresc puii).

În fondul forestier analizat, tăieri progresive se vor executa pe 53,48 ha, de pe care se vor recolta 6091 m³. Din suprafața totală de parcurs cu tăieri progresive, cu tăieri de însămânțare se va parcurge pe o suprafață de 35,52 ha, punere în lumină se va parcurge pe o suprafață de 3,69 ha, racordare pe o suprafață de 12,31 ha și tăieri în crâng 1,96 ha.

Soluțiile tehnice prevăzute în amenajamentul U.P. I Comunitatea Urbaniștilor Jdioara, în totalitatea lor, vor fi analizate și preavizate în Conferința a II-a de amenajare.

2.1.2.5.4. Lucrări de conservare

Lucrări de conservare, așa cum s-a mai arătat, au fost prevăzute în pădurile supuse regimului de conservare deosebită - S.U.P. M, în care nu au fost reglementate tăierile de regenerare normale. Regimul special de conservare constituie modul de gospodărire a pădurilor pentru care nu sunt posibile sau admise, pe termen lung sau temporar, lucrări obișnuite de regenerare – intervențiile silviculturale speciale sunt destinate asigurării sănătății, stabilității și regenerării arboretelor, în vederea asigurării permanenței pădurilor respective și a exercitării funcțiilor atribuite acestora. Lucrările speciale de conservare cuprind o gamă variată de intervenții (în funcție de structura și

starea arboretelor respective), toate vizând, în principal, același scop - menținerea sau creșterea capacității protective (eficacității funcționale) a arboretelor respective.

În pădurile supuse regimului de conservare deosebită (63,54 ha), lucrări/tăieri de conservare se vor executa pe 47,43 ha de pe care se va recolta anual un volum de 130 m³/an, în arboretele cu funcții speciale de protecție și cu vârste înaintate, care au început să nu-și mai îndeplinească, în mod corespunzător, funcțiile de protecție atribuite.

În pădurile supuse regimului de conservare deosebită, prin lucrările de conservare, pe lângă menținerea unei stări de sănătate corespunzătoare (cazul suprafețelor de pe care nu se înlătură în totalitate arboretul bătrân), se pune și problema regenerării lor în vederea asigurării continuității pădurii, implicit a menținerii capacităților de protecție atribuite arboretelor propunându-se pe aceeași suprafață și lucrări de ajutorarea regenerării naturale și lucrări de îngrijire a regenerării naturale.

3. ARII NATURALE PROTEJATE CARE FAC PARTE DIN FONDUL FORESTIER DIN U.P. I Comunitatea Urbarialiştilor Jdioara

Se face precizarea că teritoriul fondului forestier studiat nu se suprapune cu nici o arie naturală protejată.

3.1. Prezența și efectivele/suprafețele acoperite de specii și habitate de interes comunitar în zona PP

Deoarece Planul nu se suprapune cu nici o arie naturală protejată nu se pot aduce precizări legate de specii și habitate de interes comunitar în zona PP.

3.2. Măsuri specifice de protecție adoptate de amenajament și măsuri în caz de calamități naturale

Ca și măsuri de protecție generale se pot menționa următoarele (extras din amenajamentul silvic):

1. Protecția împotriva doborâturilor și rupturilor de vânt și zăpadă

Având în vedere structura actuală a pădurii și caracteristicile geoclimatice, teritoriul studiat prezintă riscuri moderate din punct de vedere al doborâturilor și rupturilor de vânt și de zăpadă, în prezent fiind semnalate doborâturi de vânt pe 9% din suprafață, dar intensitatea fenomenului este slabă pe 100% din suprafața, fenomenul fiind prezent mai ales la elemente expuse vânturilor dominante pe microstațiuni cu solul superficial.

Ca măsuri de prevenire a riscurilor apariției doborâturilor și rupturilor de vânt și zăpadă se amintesc:

- menținerea sau refacerea structurilor diversificate spațial;
- igienizarea permanentă a arboretelor prin tăieri de igienă și conservare;
- introducerea speciilor de amestec în arborete tinere cu structura echienă sau relativ echienă;
- executarea sistematică a tăierilor de îngrijire.

2. Protecția împotriva incendiilor

Arboretele din cuprinsul unității studiate nu au suferit incendieri recente.

Pentru evitarea unor viitoare incendii se recomandă:

- întreținerea și extinderea rețelei de locuri de odihnă și fumat, mai ales de-a lungul drumurilor și în preajma traseelor de tranzit;
- dotarea cu materiale de intervenție de calitate corespunzătoare a pichetelor pentru paza contra incendiilor;
- limitarea circulației în pădure;
- intensificarea propagandei de prevenire a incendiilor și extinderea rețelei de panouri de avertizare;
- efectuarea de patrulări intense în perioadele și în zonele expuse.

3. Protecția împotriva poluării industriale

Datorită amplasării geografice și structurii fondului forestier, zona studiată nu este expusă decât influenței poluării generale a atmosferei.

Singura recomandare generală se referă la necesitatea păstrării sau refacerii structurii naturale a fiecărui arboret în parte, această structură asigurând rezistența la acest factor.

De asemenea se va urmări evitarea poluării izolate, datorată activităților curente (cu carburanți, lubrifianți, pesticide, etc).

4. Protecția împotriva bolilor și altor dăunători

Nu s-au semnalat în ultimii ani atacuri masive de dăunători (aceștia există endemic și provoacă anual pagube de intensități slabe, fără a avea caracter de atac de masă).

În scop profilactic se recomandă:

- conservarea arboretelor de tip natural etajate și amestecate, cu densități normale, cu subarboret bogat, parcurse susținut cu lucrări de îngrijire și tăieri de igienă;
- diminuarea pagubelor produse de alți factori dăunători (vânt, zăpadă, vânat, exploatare);
- protejarea entomofaunei folositoare;
- cojirea trunchiurilor de rășinoase doborâte.

5. Măsuri de gospodărire a arboretelor cu uscure anormală

Fenomenul uscării anormale apare pe aproximativ (64%) din suprafața fondului forestier studiat dar intensitatea este slabă în proporție de 100%, fiind vorba despre uscure izolată la elemente de carpen vârste înaintate (peste 80 ani) și gorun cu vârste înaintate (peste 100 ani).

Pentru prevenirea apariției și extinderii fenomenului de uscure prematură se recomandă:

- extragerea cu prioritate, în cadrul lucrărilor de îngrijire, de conservare și de regenerare, a arborilor uscați sau în curs de uscure;
- menținerea subarboretului;
- folosirea la lucrările de împădurire a puiștilor de proveniență locală.

6. Măsuri de prevenire a alunecărilor și eroziunilor

Deși relief și substratul litologic pot determina astfel de factori perturbatori totuși structura actuală a fondului forestier nu favorizează apariția acestor fenomene.

Ca măsură preventivă, tratamentele adoptate urmăresc evitarea dezgolirii solului, prin promovarea regenerării naturale și completarea golurilor neregenerate, măsura fiind considerată suficientă pentru prevenirea vătămarilor.

7. Măsuri în cazul apariției unor calamități naturale

În cazul apariției unor calamități naturale (doborâturi de vânt, rupturi de vânt și zăpadă, incendii, uscure în masă, atacuri de dăunători, etc.) în care intensitatea fenomenelor afectează arbori al căror volum depășește prevederile amenajamentului referitoare la volumul de extras, efectele neputând fi înlăturate prin aplicarea lucrărilor propuse în prezentul amenajament, se vor aplica prevederile „Ordinului nr. 766 din 2018 al Ministerului Apelor și Pădurilor pentru aprobarea Normelor tehnice privind elaborarea amenajamentelor silvice, modificarea prevederilor acestora și schimbarea categoriei de folosință a terenurilor din fondul forestier și a Metodologiei privind aprobarea depășirii posibilității/posibilității anuale în vederea recoltării produselor accidentale I”. În cazul în care apar modificări legislative în ceea ce privește apariția unor calamități se vor respecta prevederile legale în vigoare de la data apariției fenomenului.

Principalele soluții/măsuri optime, care se pot lua în cazul apariției unor calamități naturale (doborâturi de vânt, rupturi de vânt și zăpadă, incendii, uscure în masă, atacuri de dăunători, etc.), în vederea eliminării cât mai rapide a efectelor negative a acestora și a stopării extinderii fenomenelor, sunt următoarele:

- În cazul fenomenelor dispersate este necesară inventarierea cât mai rapidă a arborilor afectați în vederea determinării volumului rezultat, pentru a stabili dacă este necesară modificarea prevederilor amenajamentului (dacă volumul arborilor afectați este mai mare de 20% din volumul arboretului existent la data apariției fenomenului);
- În cazul fenomenelor concentrate este necesară determinarea cât mai rapidă și exactă a suprafeței afectate pentru a stabili dacă este necesară modificarea prevederilor amenajamentului (dacă arborii afectați, dintr-un arboret sunt concentrați pe o suprafață de peste 5.000 m²);
- În cazul în care este necesară modificarea prevederilor amenajamentului se impun următoarele:
 - a. Convocarea, cât mai rapidă a persoanelor care trebuie să participe la efectuarea analizei în teren: șeful ocolului silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice, expertul C.T.A.P., un reprezentant al structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, un reprezentant al structurii de administrare/custodelui ariei naturale protejate, un reprezentant al autorității teritoriale pentru protecția mediului;
 - b. Întocmirea cât mai rapidă, de către ocolul silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice, a documentației necesare în conformitate cu prevederile ordinului 3814/06.11.2012 (sau a legislației în vigoare la data apariției fenomenului);
- Punerea în valoare a arborilor afectați;
- Extragerea arborilor afectați cât mai repede cu putință pentru a evita extinderea fenomenelor s-au apariția altor fenomene (ex: în cazul arborilor de rășinoase, afectați de doborâturi, neextragerea acestora cât mai urgent posibil poate duce la deprecierea lemnului și apariția atacurilor de ipidae, etc.);

4.LEGĂTURA DINTRE PLAN (AMENAJAMENTUL SILVIC) ȘI MANAGEMENTUL CONSERVĂRII ARIILOR NATURALE PROTEJATE

Se face precizarea că teritoriul fondului forestier studiat nu se suprapune cu nici o arie naturală protejată.

5.ESTIMAREA IMPACTULUI POTENȚIAL AL PLANULUI (AMENAJAMENTULUI SILVIC) ASUPRA SPECIILOR ȘI HABITATELOR DIN FONDUL FORESTIER din U.P. I Comunitatea Urbarialiştilor Jdioara

5.1.GENERALITĂȚI

În România, amenajarea unitară a pădurilor, pe baze științifice, moderne, a început cu peste 60 de ani în urmă (în jurul anului 1950), după naționalizarea principalelor mijloace de producție (implicit a pădurilor), din anul 1948.

În perioada scursă de la prima amenajare unitară s-au mai făcut, în toate ocoalele silvice din țară, încă 5-6 reamenajări (numite inițial revizuri amenajistice), principala rezultanta a aplicării în practică a prevederilor acestora - menținerea integrității pădurilor și a biodiversității naturale – fiind o mărturie, a calității managementului asigurat de personalul silvic, în baza amenajamentelor silvice.

Având în vedere că înglobează cunoștințe, cercetări și analize pluridisciplinare, amenajamentele silvice, departe de a putea fi considerate simple regulamente de exploatare, au un rol benefic asupra pădurii, prin asigurarea permanenței și integrității acesteia, necesare menținerii stării favorabile de conservare a habitatelor și speciilor.

Reglementările pe care amenajamentele le implementează (împreună cu alte acte legislative ale sectorului silvic), asigură existența și protecția anumitor componente și conexiuni ale ecosistemelor din ocolul silvic analizat(inclusiv ale habitatelor și/sau speciilor protejate), lipsa amenajamentelor(reglementărilor acestora), putând duce la grave și ireparabile perturbații în însăși existența ecosistemelor respective.

Aceste aspecte sunt valabile atât la nivelul întregului fond forestier al ocolului silvic în studiu, cât și la nivelul arboretelor din siturile de importanță comunitară din zona acestuia.

Crearea condițiilor pentru menținerea și asigurarea stabilității biodiversității ecosistemelor și speciilor de plante și/sau animale (din întreg fondul forestier național, nu numai din zona siturilor constituite în acesta), este un deziderat de prim ordin al amenajamentului silvic.

Câteva din căile de acțiune prin care se realizează dezideratul anterior amintit, regăsite în amenajament la „zonarea funcțională”și în prevederi, sunt :

- conservarea arboretelor din păduri/ecosisteme de pădure cu valoare protectivă pentru teritoriul fondului forestier;
- conducerea arboretelor la vârste de peste 100 ani, urmărindu-se, îndeosebi, regenerarea lor naturală din sămânță ;
- realizarea unor lucrări de îngrijire și conducere prin care să se mențină și să se îmbunătățească starea de sănătate, stabilitatea și biodiversitatea naturală a fiecărui arboret și a pădurii în ansamblul ei;

- promovarea unor compoziții de regenerare cât mai apropiate de cele ale tipurilor naturale fundamentale de pădure ;
- utilizarea în cazul regenerărilor artificiale a materialelor forestiere de reproducere – puieți, sămânță, etc., de proveniență locală ;
- planificarea tăierilor de regenerare în spiritul continuității recoltelor pe durate de minimum 60 de ani - conduce la realizarea unui mozaic de habitate naturale aflate în diverse stadii de dezvoltare, lucru benefic, în primul rând, pentru menținerea și dezvoltarea populațiilor de animale și păsări ce viețuiesc în zonă ;
- luarea unor măsuri pentru prevenirea și combaterea incendiilor ;
- ținerea sub control a efectivelor populațiilor de insecte dăunătoare (care pot produce gradații catastrofale) și prin protejarea dușmanilor naturali ai acestora ;
- gospodărirea rațională a speciilor care fac obiectul activității de vânătoare, prin distribuirea de hrană complementară și suplimentară atunci când este necesar, menținându-se efectivele și proporțiile pe sexe la niveluri optime, asigurându-se astfel o stare bună de sănătate, evitându-se producerea unor epizootii, totodată respectându-se cu strictețe perioadele de prohibiție și evitându-se executarea unor lucrări deranjante în perioada de împerechere ;
- gospodărirea rațională a speciilor care fac obiectul pescuitului, prin amplasarea de construcții hidrotehnice speciale care să contribuie la oxigenarea apei, repopulări cu specii indigene, menținerea arborilor de pe marginea cursurilor de apă, care asigură umbră și hrană, evitarea unor posibile epidemii și respectarea, cu strictețe, a perioadele de prohibiție ;
- recoltarea rațională și ecologică a fructelor de pădure, ciupercilor comestibile și a speciilor de plante medicinale ;

În plus față de cele anterior prezentate, cel puțin în fondul forestier studiat, în amenajamentul silvic **nu** s-au propus următoarele lucrări :

- producerea, utilizarea, stocarea, transportul sau manipularea de substanțe, noxe, aerosoli, materiale sau deșeuri solide, care ar putea afecta speciile sau habitatele din fondul forestier;
- realizarea de construcții forestiere (inclusiv de instalații de transport-drumuri) ;
- realizarea unor activități care să devieze cursuri de apă, să genereze poluare fonică, luminoasă, atmosferică, sau prin care să se exploateze diverse zăcăminte minerale (de suprafață sau subterane) sau cursuri de ape ;
- realizarea de defrișări în vederea schimbării categoriei de folosință a terenului ;
- efectuarea unor activități care să determine deteriorarea sau dispariția (distrugerea) unor habitate sau specii din zonă ;
- inundarea unor terenuri ;
- crearea unor bariere, de orice natură, care să ducă la izolarea reproductivă a vreunei specii din zonă.
- activități sau lucrări care să afecteze, direct sau indirect, zonele de hrănire, reproducere sau migrarea speciilor existente ;

În habitatele de pădure din zona, în arboretele de protecție și producție, pe lângă funcțiile prioritare de protecție evidențiate de categoriile funcționale atribuite arboretelor (categorii de tipul IV), se reglementează și producția de masă lemnoasă, cu respectarea tuturor restricțiilor impuse de legile și normativele în vigoare.

Având în vedere cele anterior prezentate, se poate afirma că impactul potențial asupra habitatelor și/sau speciilor de plante sau animale protejate din zona analizată, este minimal (practic

nesemnificativ) și de foarte scurtă durată (având în vedere că prevederile amenajamentelor sunt pentru o perioadă de 10 ani, suprafața pe care se va executa o lucrare, implicit timpul de execuție al acesteia, este foarte redusă—10% din cea înregistrată în planurile de recoltare și cultură).

Prevederile amenajamentelor, prin însuși faptul că asigură continuitatea și extinderea pădurii (prin completarea golurilor și/sau împădurirea suprafețelor destinate împăduririi), nu pot prezenta un impact potențial. Impactul prevederilor amenajamentelor este foarte limitat, în primul rând datorită suprafețele foarte mici pe care se va interveni cu diverse lucrări în raport cu suprafețele habitatelor respective (a se vedea tabelul 5.2.1.). O confirmare a acestei afirmații o constituie faptul că speciile existente se dezvoltă la fel de bine și în alte zone (teritorii) în care se aplică aceleași lucrări, unele chiar mai intensive.

Puținele intervenții care se fac sau se vor face în vederea realizării prevederilor amenajamentelor, sunt organizate în spațiu și timp de așa natură încât întreaga faună din zonă să aibă liniștea necesară și să nu fie periclitată în nici un fel și se va avea în vedere ca lucrările silvice să fie programate de așa natură încât perioada de execuție a lor să **nu se suprapună** cu perioadele critice pentru fauna existentă.

5.1.1. Identificarea aspectelor de mediu

Evident, în cazul amenajamentului, aspectele de mediu, respectiv acele activități care pot interacționa cu mediul, sunt lucrările propuse a se executa în perioada de aplicare de 10 ani. Toate aceste lucrări, într-o măsură mai mică sau mai mare interacționează cu mediul iar efectele pot fi favorabile sau nefavorabile, de scurtă sau de lungă durată.

În general, lucrările propuse de amenajament nu pot avea decât un efect benefic asupra habitatelor deoarece legislația și toate principiile/instrucțiunile care stau la baza amenajamentului sunt în concordanță cu dezideratele de mediu.

Lucrările propuse de amenajament, ca de altfel, toate soluțiile tehnice adoptate, au la bază în primul rând o zonare funcțională. Pe baza acesteia, s-a stabilit care păduri sunt supuse regimului de regimului de conservare deosebită și care sunt destinate protecției și producției. Chiar și în cadrul pădurilor în care este permisă organizarea producției de masă lemnoasă, zonarea funcțională a intervenit prin aplicarea unor restricții, în raport de funcțiile de protecție atribuite fiecărui arboret în parte, implicit pădurii în ansamblul ei.

În general, toate lucrările prevăzute de amenajamente nu pot influența performanțele de mediu decât în mod favorabil.

Aplicarea lucrărilor prevăzute de amenajament, pe termen lung, are un vizibil și semnificativ impact favorabil, însă limitat și pe termen scurt, impactul poate fi și parțial nefavorabil, acest aspect manifestându-se doar local și cu o nefavorabilitate nesemnificativă, fără urmări negative asupra speciilor protejate prin siturile de importanță comunitară învecinate.

5.2.LUCRĂRI PREVĂZUTE ÎN FONDUL FORESTIER STUDIAT

5.2.1. Lucrări prevăzute în fondul forestier al U.P. I Comunitatea Urbarialiștilor Jdioara

Lucrările prevăzute în suprafața din fondul forestier al U.P. I Comunitatea Urbarialiștilor Jdioara sunt prezentate în tabelul 5.2.1.1.

Nr	Lucrarea	Suprafața de parcurs în deceniul de aplicare a amenajamentului
		ha
<i>Lucrări de ajutorarea regenerării naturale, de împădurire, de completare a regenerărilor naturale și a culturilor nou instalate și de îngrijire a tinereturilor</i>		
1	Împăduriri în terenuri de reîmpădurit (în clasa de regenerare)	3,7
2	Împăduriri după tăieri de regenerare	-
3	Împăduriri fără tăieri de regenerare	-
4	Completări (în arboretele tinere)	0,74
5	Îngrijirea culturilor	-
<i>Total lucr. de regen. și împădurire</i>		<i>4,44</i>
<i>Lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor</i>		
6	Îngrijirea culturilor	-
7	Degajări	-
8	Curățiri	-
9	Rărituri	1,68
10	Tăieri de igienă	47,43
<i>Total lucrări de îngrijire</i>		<i>49,11</i>
<i>Lucrări de conservare</i>		
<i>Tăieri de conservare</i>		
<i>Lucrări de regenerare a pădurilor</i>		
<i>1 Tratamentul tăierilor progresive și crâng</i>		
12	Tăieri de însămânțare	35,26
13	Tăieri de însăm. + pun. în lumină	0,26
14	Tăieri de pun. în lumină	3,69
15	Tăieri progr. racordare	12,31
16	Tăieri în crâng	1,96
<i>Total tăieri progresive și crâng</i>		<i>53,48</i>
<i>Total tăieri de regenerare, din care :</i>		<i>53,48</i>
<i>Cu recolt. totală a masei lemnoase</i>		<i>12,56</i>
<i>Cu recolt. parțială a masei lemnoase</i>		<i>40,90</i>
Total lucrări în zona de suprapunere cu siturile		0,00
Nu s-au prevăzut lucrări		0,00
Ter. cu destîn. specială (TDS)		0,00
Total suprafață în situri protejate		0,00

Prin lucrările propuse de amenajamentul silvic în vederea gospodăririi fondului forestier se au în vedere următoarele:

- promovarea fenotipurilor valoroase din speciile reprezentative pentru habitat.
- menținerea speciilor valoroase de amestec;
- proporționarea optimă a amestecurilor pentru păstrarea sau refacerea tipului natural de pădure;
- la instalarea unui nou arboret prin însămânțare naturală, amenajamentul propune îndepărtarea vegetației ierboase și arbustive și mobilizarea solului în cazul în care este înțelenit;
- executarea tăierilor de regenerare se corelează cu anii de fructificație abundentă în arboretele prevăzute cu tăieri de regenerare naturală.
- în cazurile unde se impune regenerarea artificială amenajamentul propune a se utiliza material seminologic de proveniență locală sau ecotipuri similare;
- sunt promovate speciile care se regăsesc în amestec natural în proporții apropiate de compoziția tipului natural fundamental de pădure;
- pentru protejarea semințișurilor nou instalate de concurența speciilor ierboase și arbustive se vor executa descopleșiri;
- prin rărituri sunt urmărite fenotipurile valoroase și se păstrează speciile de amestec valoroase avându-se în vedere creșterea stabilității arboretului în fața factorilor abiotici externi și menținerea unei stări fitosanitare cât mai bune.
- procentele de extras sunt stabilite astfel încât consistența nu va scădea sub 0,75-0,80.
- periodicitatea a fost stabilită la 5-10 ani.
- Nu au fost propuse rărituri în arboretele neexploatabile dar cu vârsta mai mare de 2/3 din vârsta exploatabilității tehnice ci doar tăieri de igienă până la începerea tratamentelor specifice.
- Tratamentele propuse sunt cele ale tăierilor progresive cu regenerare naturală și perioadă de regenerare de 30 de ani, intervenindu-se cu 3-5 reprize de tăieri într-un arboret în funcție de mersul regenerării.
- în cadrul tehnologiei de exploatare metoda de exploatare este cea de sortimente multiple pentru evitarea rănirii arborilor și distrugerea semințișului deja instalat;
- se vor evita extragerile de masă lemnoasă în perioadele în care umiditatea solului este excesivă;
- parchetele se vor curăța corespunzător;

5.2.2. Posibilele impacturi ale aspectelor de mediu (lucrărilor prevăzute) asupra elementelor de mediu ale habitatelor

Tabelul 5.2.2.1.

Aspecte de mediu (Lucrări prevăzute)	Elemente de mediu asupra cărora lucrările prevăzute în amenajamente (aspectele de mediu) pot avea un anumit impact					
	Aer	Apă	Sol	Floră	Faună	Populație
Habitat: R4119 – Păduri dacice de fag (<i>Fagus sylvatica</i>) și carpen (<i>Carpinus betulus</i>) cu <i>Carex pilosa</i> R4118 – Păduri dacice de fag (<i>Fagus sylvatica</i>) și carpen (<i>Carpinus betulus</i>) cu <i>Dentaria bulbifera</i>						
Lucrări de reîmpădurire și de completarea arboretelor tinere	Favorabil semnificativ prin creșterea ponderii pădurilor în zonă cu efectele benefice ce decurg.	Favorabil semnificativ prin creșterea gradului de reținere a apelor la nivelul coronamentului	Favorabil semnificativ prin creșterea gradului de acoperire al solului (consistență) și implicit protecția la eroziune	Nesemnificativ	Nesemnificativ	Favorabil semnificativ prin conservarea celorlalte elemente de mediu
Lucrări de îngrijire (degajări, curățiri, rărituri)	Favorabil semnificativ prin asigurarea condițiilor de dezvoltare a arboretelor în scopul realizării productivității lor naturale, în condițiile asigurării funcțiilor de protecție atribuite și prin promovarea fenotipurilor și a speciilor de amestec valoroase. Tot aici se menționează proporționarea optimă a amestecului pentru păstrarea/refacerea tipului natural de pădure. În condiții de producție, arboretele parcurse cu lucrări de îngrijire, pe lângă faptul că li se asigură o creștere corespunzătoare, devin mult mai rezistente la factorii destabilizatori (diminuându-se riscul unor fenomene ca uscările în masă, rupturile de zăpadă, doborâturile de vânt, etc.). Intensitățile de intervenție sunt mici și prin aplicarea acestor lucrări, niciodată gradul de acoperire al solului (consistență) nu scade sub 0,8.					
Tăieri progresive	Favorabil semnificativ prin regenerarea pădurii în sine.	Nefavorabil nesemnificativ doar în perioada aplicării tăierilor de racordare , prin dezgolirea parțială a terenului. Faptul că tăierea de racordare se face doar când regenerarea naturală este realizată pe cel puțin 70 %, atenuează efectele și un număr de maximum 2 intervenții în deceniul de aplicare al amenajamentului.		Nefavorabil semnificativ doar pe durata lucrărilor ; Nesemnificativ pe termen lung	Nefavorabil semnificativ doar pe durata lucrărilor ; Nesemnificativ pe termen lung	Nesemnificativ
	Nefavorabil semnificativ pe termen scurt prin diminuarea capacității de protecție a solului și de reținere a apelor, atenuat prin faptul că tăierea este urmată de reîmpădurire în termen foarte scurt. Suprafață extrem de mică de parcurs în raport cu suprafața sitului și regulile stricte referitoare la mărimea parchetelor și alăturarea acestora în spațiu și timp.					

Având în vedere cele anterior prezentate, se constată că aplicarea prevederilor amenajamentelor :

- nu duce la reducerea exemplarelor din speciile de faună și floră existente și nici la o izolare reproductivă a acestora;
- Nu va afecta direct sau indirect zonele de hrănire/reproducere/migrație ale speciilor de faună.
- nu provoacă o deteriorare, o reducere sau o fragmentare a habitatelor. Modul de gospodărire asigură menținerea și conservarea habitatelor, acestea reprezentând unul din obiectivele principale ale amenajamentelor ;

Un lucru foarte important îl constituie faptul că prin conservarea habitatelor de pădure din fondul forestier studiat se realizează și o protecție și respectiv o conservare a habitatelor vecine, protejate sau nu.

Soluțiile tehnice cuprinse în amenajamentul silvic sunt realizate în conformitate cu Normele tehnice și țin seama de realitățile din teren, ca urmare se poate estima că impactul cumulativ a lucrărilor silvice prevăzute în amenajament asupra fondului forestier existent este nesemnificativ.

Ca atare, având în vedere toate cele anterior prezentate, se poate afirma că nu se poate identifica un impact negativ semnificativ, nici direct, nici indirect, atât pe termen scurt cât și pe termen lung. Din contra, impactul planurilor (amenajamentelor silvice) asupra speciilor/habitatelor existente nu poate fi decât pozitiv, prin conservarea habitatelor respective și menținerea condițiilor favorabile de înmulțire și dezvoltare.

5.2.3. Surse de poluanți

1. Protecția calității apelor – nu există evacuări directe de ape tehnologice, uzate. Nu există riscul afectării calității solului și a pânzei de apă freatică. Din contra, îngrijirea și menținerea pădurii contribuie atât la reținerea apei, cât și la menținerea pânzei freatice la o anumită adâncime și a scurgerilor solide la un nivel redus.
2. Protecția aerului – singurele surse de emisii în atmosferă le pot constitui cele produse de motoarele cu ardere internă ale utilajelor cu care se execută lucrările de recoltare și colectare a materialului lemnos. Aceste emisii pot fi considerate ca nesemnificative deoarece utilajele le acționează pe perioade scurte (1-15 zile), la intervale de timp relativ mari (1-2 ori în 10 ani - perioada de aplicare a amenajamentului). În concluzie, se poate afirma că valoarea concentrațiilor de poluanți atmosferici din activitățile specifice de gospodărirea pădurilor se încadrează în limitele admise.
3. Protecția împotriva zgomotului și vibrațiilor – activitățile silvice specifice nu prezintă un impact în afara zonei de lucru – locuințele, în marea majoritatea cazurilor, sunt situate la distanțe apreciabile.
4. Protecția împotriva radiațiilor – nu este cazul.
5. Protecția solului și a subsolului – activitățile specifice sectorului silvic nu produc factori poluatori pentru solul și subsolul zonei de activitate. Toate prevederile amenajamentului au fost adoptate cu luarea în considerare a protecției solurilor.
6. Protecția ecosistemelor terestre și acvatice – una din principalele sarcini ale amenajamentului este aceea de a proteja ecosistemele existente. Toate măsurile de gospodărire au la bază principiul continuității pădurii, continuitate care asigură protecția

fondului forestier în totalitate lui, implicit a ecosistemelor existente în fondul forestier sau în preajma acestuia. Mai mult decât atât, amenajamentul prevede măsuri pentru refacerea acelor ecosisteme forestiere care necesită acest lucru.

7. Gospodărirea deșeurilor generate – deoarece activitatea de prelucrare a materialului lemnos recoltat se face în centre specializate, în zona de aplicare a prevederilor amenajamentului nu se pot crea probleme legate de gestionarea deșeurilor.
8. Gospodărirea substanțelor și preparatelor chimice rezultate – nu este cazul.

5.2.4. Prevederi pentru monitorizarea mediului

Măsurile propuse pentru reducerea impactului asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar vor fi permanent monitorizate în vederea aplicării lor corecte, complete și la timp.

Monitorizarea va avea ca scop următoarele:

- urmărirea felului în care se respectă prevederile amenajamentului;
- urmărirea felului în care se pun în practică prevederile amenajamentului;
- urmărirea felului în care se respectă legislația de mediu cu privire la poluare și nu numai.

În aceste condiții se propune realizarea următoarelor acțiuni de monitorizare:

- realizarea unui inventar calitativ și cantitativ al speciilor de interes comunitar din zona PP prin parcurgerea unor trasee de probă, minim trei, ce se vor păstra de la un an la celălalt.

5.2.5. Lucrări necesare organizării de șantier

Pentru o aceeași suprafață, nu sunt necesare decât o dată, maxim de două ori în deceniu și pentru doar 1-2 zile - în perioadele premergătoare executării lucrărilor silvice prevăzute în amenajamente care se vor programa de așa natură astfel încât să fie evitate suprapunerile cu perioadele critice pentru speciile de faună din zonă.

CONCLUZIONÂND, realizarea prevederilor amenajamentului nu poate avea o influență negativă asupra populațiilor animale din zonă sau asupra habitatelor în care acestea viețuiesc.

O dovadă în acest sens îl reprezintă faptul că aceste lucrări, care au avut la bază amenajamente, s-au executat de peste 70 de ani și până la data întocmirii acestui memoriu de prezentare, nu au fost semnalate influențe negative asupra habitatelor sau populațiilor protejate, ci din contra, însă și existența habitatelor de pădure respective este urmarea aplicării prevederilor amenajamentelor anterioare).

Menținerea unei stări corespunzătoare a arboretelor de aici (prin aplicarea, cu strictețe, a prevederilor amenajamentului) contribuie la conservarea mediului, implicit la conservarea biodiversității locale.

Prin aplicarea prevederilor planului (amenajamentului silvic) luat în studiu, nu se realizează un impact negativ asupra siturilor de importanță comunitară, ci se va asigura permanența pădurii, prin conservarea tuturor habitatelor din ocol și a speciilor existente (inclusiv a celor de interes comunitar).

Având în vedere toate cele prezentate, este evident că amenajamentul silvic, prin lucrările pe care le propune, este un creator de mediu și nu un consumator/distrugător de mediu.

6.MĂSURI DE LUAT ÎN CAZUL APARIȚIEI UNOR CALAMITĂȚI MANIFESTATE DUPĂ AVIZAREA AMENAJAMENTULUI (INCLUSIV OBȚINEREA AVIZULUI DE MEDIU)

În cazul apariției unor calamități naturale în zonă (cele mai frecvente manifestări ale factorilor destabilizatori sunt uscările în masă, doborâturile de vânt și/sau zăpadă urmate, de cele mai multe ori, de atacurile de insecte – ipide, etc.), se pot și trebuie aplicate lucrări care să ducă la lichidarea urmărilor generate de respectivii factori destabilizatori.

În acest caz, măsurile de gospodărire vor fi în conformitate cu O.M. 3.814/06.11.2012, dat pentru aprobarea „Normelor tehnice privind modificarea prevederilor amenajamentelor silvice și schimbarea categoriei de folosință a terenurilor din fondul forestier”. Acestea reglementează procedura și situațiile în care se solicită modificarea prevederilor amenajamentelor silvice.

În sinteză, în funcție de gradul de vătămare a arboretelor din cauza afectării de către factorii destabilizatori (biotici sau abiotici), vor fi prevăzute următoarele măsuri :

- a) extragerea tuturor arborilor afectați, prin tăieri de produse accidentale ;
- b) extragerea integrală a materialului lemnos, urmată de împăduriri cu specii aparținând tipului natural fundamental de pădure ;
- c) stabilirea, eventual schimbarea, compozițiilor țel de regenerare sau de împădurire, astfel încât viitoarele arborete să prezinte o rezistență mai ridicată la factorii destabilizatori ce au condus la afectările respective.

După avizarea amenajamentului, lucrările ce se vor executa în vederea înlăturării urmărilor calamităților naturale provocate de factori destabilizatori (biotici sau abiotici), stabilite conform O.M. 3.814/06.11.2012, nu vor mai necesita aviz de mediu, dar vor avea în vedere ca biodiversitatea zonei (implicit a celei din fondul forestier în studiu) să fie cât mai puțin perturbată / afectată.

data 13.01.2023

Proiectant S.C. Silvatica Forest Grup S.R.L,

ing.Sala Dorel Florin

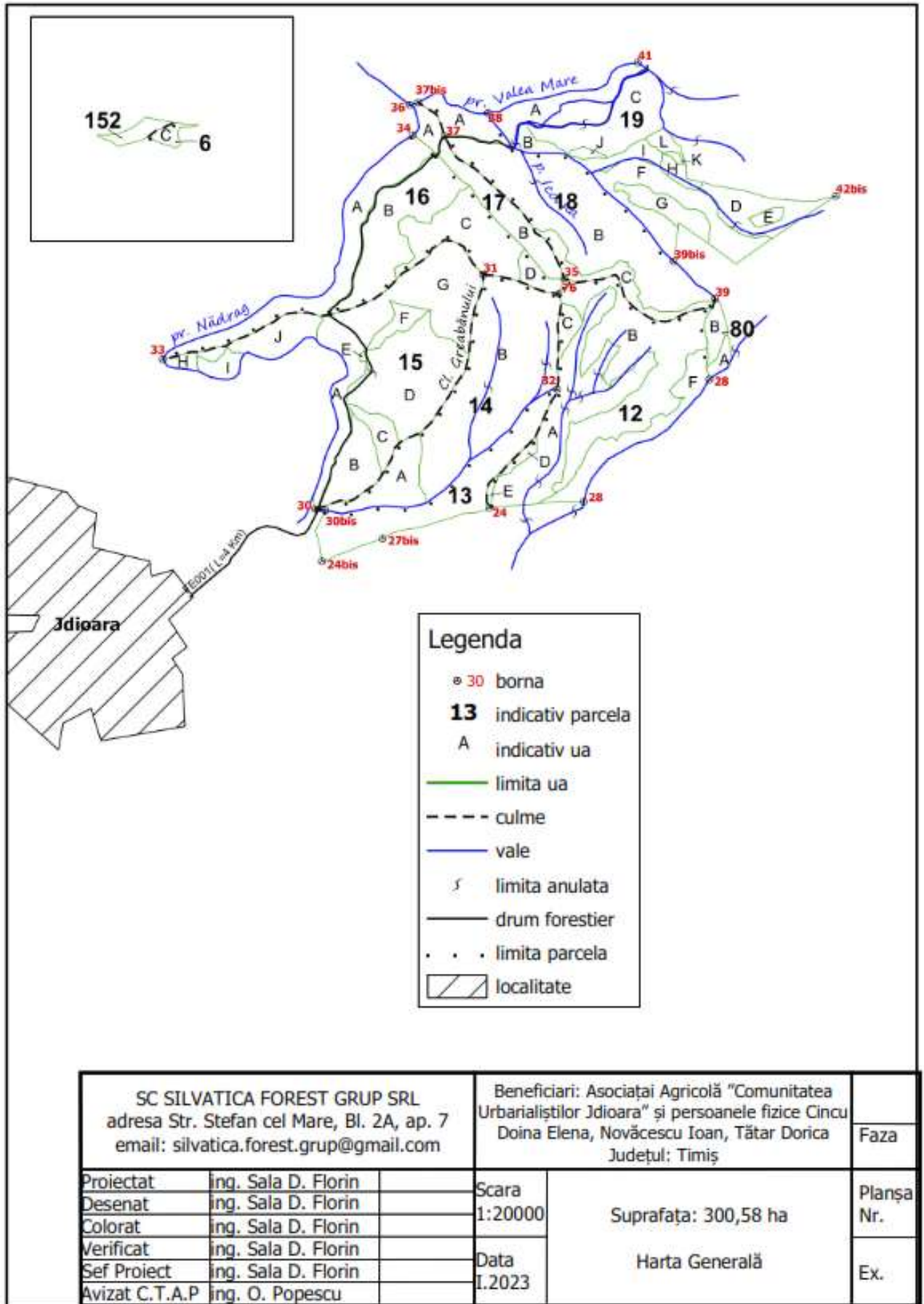
7.ANEXE

La „Memoriu I de prezentare” se anexează :

- harta amenajistică a U.P. I Comunitatea Urbarialștilor Jdioara.

8. Bibliografie

1. Asocieria S.C. Avenza Consulting SRL și S.C. EPC – Consultanță Mediu SRL – Raport de evaluare detaliată a biodiversității pentru ROSCI0291 Coridorul Munții Bihorului – Codru Moma
2. Beldie, Al. și Chiriță, C. – Flora indicatoare din pădurile noastre;
3. Carcea, F. – Metoda de amenajare a pădurilor, Ed. Agrosilvică 1969;
4. Negulescu, E.G. Silvicultura, Ed. Ceres 1973;
5. Rucăreanu, N. Amenajarea pădurilor, Ed. Ceres 1982;
6. Leahu, I. Amenajarea pădurilor Ed. Didactică și Pedagogică, 2001;
7. * * * Legea 1/2000
8. * * * Norme tehnice pentru amenajarea pădurilor, M.S. 1986;
9. * * * Norme tehnice pentru amenajarea pădurilor, M.A.P.P.M. 2000;
10. * * * Norme tehnice pentru alegerea și aplicarea tratamentelor, M.S. 1986, 1988;
11. * * * Norme tehnice pentru alegerea și aplicarea tratamentelor, M.A.P.P.M. 2000;
12. * * * Norme tehnice pentru îngrijirea și conducerea arboretelor, M.S. 1986;
13. * * * Norme tehnice pentru îngrijirea și conducerea arboretelor, M.A.P.P.M. 2000;
14. * * * Îndrumări tehnice privind compoziții, scheme și tehnologii de regenerare a pădurilor, M.S. 1986;
15. * * * Îndrumări tehnice privind compoziții, scheme și tehnologii de regenerare a pădurilor, M.A.P.P.M. 2000;
16. * * * Îndrumar pentru amenajarea pădurilor, I.C.A.S. 1980;
17. * * * Ordinul 19/2010 pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor de interes comunitar

Cuprins

0. CONSERVAREA BIODIVERSITĂȚII LA NIVEL EUROPEAN	1
1. DATE GENERALE	2
1.1. DENUMIRE PROIECT	2
1.2. TITULARUL ACTIVITĂȚII	2
2. DESCRIEREA PROIECTULUI	3
2.1. DESCRIEREA SUCCINTĂ A PLANULUI (AMENAJAMENTULUI SILVIC) ȘI AMPLASAREA ACESTUIA ÎN RAPORT CU ARIILE NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR	3
2.1.1. Descrierea planului (amenajamentul silvic)	3
2.1.2. Descrierea succintă a planului/amenajamentului U.P. I Comunitatea Urbariaștilor Jdioara	4
2.1.2.1. Conținutul amenajamentului	4
2.1.2.3. Coordonate Stereo 70 ale principalelor puncte perimetrare ale zonei teritoriale a U.P. I Comunitatea Urbariaștilor Jdioara	6
2.1.2.3.1. Coordonate STEREO 70	6
2.1.2.4. Obiectivele social – economice și ecologice	7
2.1.2.5. Lucrări prevăzute în amenajamente, soluții tehnice adoptate	9
2.1.2.5.1. Regenerarea pădurilor	9
2.1.2.5.2. Lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor	10
2.1.2.5.3. Lucrări de regenerare	12
2.1.2.5.4. Lucrări de conservare	13
3. ARII NATURALE PROTEJATE CARE FAC PARTE DIN FONDUL FORESTIER DIN U.P. I Comunitatea Urbariaștilor Jdioara	15
3.1. Prezența și efectivele/suprafețele acoperite de specii și habitate de interes comunitar în zona PP	15
3.2. Măsurile specifice de protecție adoptate de amenajament și măsurile în caz de calamități naturale	15
4. LEGĂTURA DINTRE PLAN (AMENAJAMENTUL SILVIC) ȘI MANAGEMENTUL CONSERVĂRII ARIILOR NATURALE PROTEJATE	18
5. ESTIMAREA IMPACTULUI POTENȚIAL AL PLANULUI (AMENAJAMENTULUI SILVIC) ASUPRA SPECIILOR ȘI HABITATELOR DIN FONDUL FORESTIER din U.P. I Comunitatea Urbariaștilor Jdioara	18
5.1. GENERALITĂȚI	18
5.1.1. Identificarea aspectelor de mediu	20
5.2. LUCRĂRI PREVĂZUTE ÎN FONDUL FORESTIER STUDIAT	21
5.2.1. Lucrări prevăzute în fondul forestier al U.P. I Comunitatea Urbariaștilor Jdioara	21
5.2.2. Posibilele impacturi ale aspectelor de mediu (lucrărilor prevăzute) asupra elementelor de mediu ale habitatelor	23
5.2.3. Surse de poluanți	24
5.2.4. Prevederi pentru monitorizarea mediului	25
5.2.5. Lucrări necesare organizării de șantier	25
6. MĂSURI DE LUAT ÎN CAZUL APARIȚIEI UNOR CALAMITĂȚI MANIFESTATE DUPĂ AVIZAREA AMENAJAMENTULUI (INCLUSIV OBȚINEREA AVIZULUI DE MEDIU)	26
7. ANEXE	26
8. Bibliografie	27